

Ondřej Hanus: Volné verše

Publikujeme vybrané básně z nové sbírky Ondřeje Hanuse *Volné verše* (Host, 2017) z oddílu nádraží Holešovice.

I

*šedý kocour mě posadil na černého geparda
a zachránil mě tak před hadem ve skleníku*

první verš rozhodne
holešovickým podchodem zpátky do Matky
vzduchotěsný spánek vyprávění plodí zarudlé mikronarativy
věc je ekfrází esence a esence je ekfrází Boha
toto je poslední uplatnění hmoty
a láhev vodky je matčin prs
nevědomí je močopudné jako šťovík
loukou neslyšně běží smečka šedých kocourů
pevné pohledy a tlamy pootevřené v očekávání
všechno je trochu menší než se zdá
syntax byla definitivně prohlášena za urážku na jazyce
a sen je to jediné co nelze ironizovat
takže lebku ti čistě proráží vhodně zvolený rampouch
a ty šetříš dechem někdo jiný ho bude potřebovat
jenže to nezjistíš dokud to nezjistíš

X

možná že život je jen sen a na konci vede cesta ven

všechno je právě tak směšné jak se zdá
příteli z nosu ti kape ústřední motiv
závora je nastřížena jako hráz
mikronarativ se hroutí v pointu
na koho ukážeš ten přijde na řadu
některé linie podléhají zkáze a jiné syntéze
kdes nechal sen tam najdeš infinitiv
hra na třetího nemá vítěze
mířící prst se ztrácí v dlani
nesouvislé body se hroutí v obrys
smečka šedých kocourů se neslyšně blíží
příští stanice
nádraží Holešovice
v podchodu hoří pochodně
a poslední verš rozhodne

Ondřej Hanus (*1987) je básník, překladatel, redaktor a literární publicista. Po absolvování gymnázia v Písku vystudoval bohemistiku a překladatelství na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy. Byl redaktorem a šéfredaktorem časopisu *Psí víno*, působil v Ústavu pro českou literaturu AV ČR, nyní pracuje jako nakladatelský redaktor. Vydal tři básnické sbírky: *Stínohrad* (Brno: Weles, 2008), *Výjevy* (Brno: Host, 2013; Cena Jiřího Orteny 2014) a *Volné verše* (Brno: Host, 2017). Jeho básně byly přeloženy do angličtiny, němčiny a rumunštiny. Pochází z jihočeských Nemějc, nyní žije v Praze.

